

SPOJÍ SE PRONÁRODNÍ BLOKY “OTEVŘEME ČESKO” A “TRIKOLÓRA” - A VZNIKNE TAK SUPERSILNÁ NÁRODNÍ KOALICE? JAKOU NADĚJI MÁ ČESKO? O CO JDE COVIDOVÉ MAFII? ... VYSVĚTLUJE ADAM B.BARTOŠ Z NÁRODNÍ DEMOKRACIE

- CZ24 News | 5. července 2021

ČESKO: Dobré červencové odpoledne či spíše podvečer. Pokud jste zvědaví, co bude tématem mého dnešního nedělníku, nejste sami. Ani já sám dnes nevím, o čem psát. Ne že by se nic nedělo, ono se toho děje na můj vkus naopak až dost, ale ne o všem se dá psát v nedělníku. Nebo alespoň ne v tomto nedělníku - když tak až za týden.

Tento způsob léta zdá se mi být poněkud nešťastným. Ne, nebojte, nebudu z nedostatku nápadů ke konverzaci psát o počasí, i když je pravda, že jako člověk, který léto netrpělivě vyhlíží (protože nemám rád zimu), se dívám s rozpaky na to, kde jsou zároveň ty mnou netrpělivě vyhlížené letní pařáky a proč pořád jenom leje a leje. Ale stěžovat si na něco takového, když někde někomu tornádo vzalo barák, mi přijde nepatřičné, takže toho stěžování si na počasí raději nechám.

Ona mnou zmiňovaná nešťastnost léta je totiž stejně dána něčím jiným. Tak nějak celkově jsem přišel o jistou bezstarostnost, kterou si právě s létem člověk pojí. Jakoby mi už ani to léto nedělalo radost -

protože mne tíží obavy o to, co přijde po něm. Zjistil jsem, že mi tak nějak nejde to, co dříve šlo tak snadno, obzvláště v létě: slastně spočinout na lehátku, zavřít oči, vyhřívat se na slunci, hodit starosti všedního dne za hlavu a snít si. Něco je totiž ve vzduchu. Pověstné ticho před bouří, dusno. Člověk to ví, tuší přesně, co přijde a tak moc by si přál, aby se to nestalo, aby se jen šeredně mýlil, aby se probudil ze zlého snu a uvědomil si, že to byla jen noční můra a že už je pryč. Ale ne. Toto tak jednoduché nebude. Na podzim nastanou krušné časy, a to nejen pro nás – neočkované, ale i pro ty očkované. A ti zmetci, kteří pro nás ty krušné časy připravují, nám už ani to léto nenechají si užít. Proto jste si jistě všimli, že propaganda jede naplno i přes léto, kdy by si jeden myslel, že nám dají pokoj. Nedají. Pořád straší, lžou, vyhrožují, už dopředu nám říkají, co nás čeká a nemine v září...

Cílem celé té šaškárný je od počátku naočkovat co nejvíce lidí a dostat nás pod digitální kontrolu. Jedou přesně podle plánu a dost se jim to daří. Očkování bude brzy povinné (jako se už nyní děje v některých státech, kde se podobné zákony právě projednávají) a rovněž nás čeká něco, co je evidentně ještě důležitější než ono očkování. Ano – jistě – prodat nám „záračný elixír“, na kterém vydělají hned několikrát (protože z nás udělá trvale nemocné a proto trvale závislé na BigPharma) je jeden z cílů agendy, ale ne zdaleka jediný a už vůbec ne ten hlavní. Jistě jste si jako já kladli otázku, proč na to tak tlačí? Proč chtějí naočkovat co nejvíce lidí, proč chtějí očkovat všechny (starce i mimina), proč nabízejí za očkování pět set korun, koblihu, levnější pivo, hrst hracích žetonů nebo jointa marihuany nebo já-nevím-co? Tady totiž nejde o nenažranost, o chamtivost, o snahu prodat šmejd co nejvíce zákazníkům. Očkování a hlavně evidence toho, kdo je očkovaný a kdo ne (a podmiňování vstupu tam či onam až právě po předložení nějakého digitálního certifikátu) je součástí mohutné agendy kontroly populace – ani ne tak jejího snižování, jako právě její kontroly.

Ta kontrola bude totální a totalitní a proto nebude tolerovat žádné výjimky. Proto jsou všechna pravidla nastavována už rok a půl tak tvrdě, aby nikoho ani nenapadlo, že se tomu nějakým „švejkováním“ vyhne. Nevyhne a basta. Je to dobře promazaný stroj, který jede na plné obrátky, je to umělá inteligence, která je k tomu využívána, je to obludný plán, který nemá obdoby v celé historii lidstva.

Nejhorší na tom však je, že až na malé výjimky proti tomu nikdo neburcuje, nikdo se nebouří, nikdo nemá odvalu říci, že *císař je nahý*. Většina se tupě podřídila vnuceným pravidlům a zdá se, že jim i vyhovují. Jestli něco může zničit národ, nejsou to ani tak jeho katani, ale tupost a přizdisráčství těch, kteří s katany z různých pohnutek kolaborují. To se sice v historii dělo často, ale i v dobách největší okupace a kolaborace vždy existoval i nějaký odboj. Jenže existuje „pomyslný“ odboj („pomyslný“ uvádím proto, aby mne nikdo nepodezíral z nějakého terorismu) i dnes?

Jistě, jistým způsobem existuje. Například vy, kdo čtete tyto řádky, jste nejspíše jeho součástí. Zatím je však neorganizovaný a dost možná i nepřipravený.

A to je to, co mi – všechno dohromady – dělá tu ustaranou a pochmurnou náladu. Nepřítel zbrojí a zbrojí. Lidé ztratili ostražitost, mají léto, dovolené a přestali nepřítel vnímat. Více než polovina národa dostala od nepřítelů jedovaté sérum. Až na výjimky to vypovídá o tom, že polovina národa je lehce manipulovatelná, ale pokud bychom si snad mysleli, že je stejně tak můžeme získat na svou stranu (zmanipulovat) my, nejspíše tak úspěšní nebudeme. Z vděčnosti za vakcínu půjdou tito lidé volit Babiše a spol. Od těchto lidí žádnou pomoc v boji za záchranu národa čekat nemůžeme. A pomyslný odboj zatím nefunguje. To je jen tak v kostce, v jaké se teď – v červenci 2021 – nacházíme situaci. Možná žiji v nějaké bublině, možná se mýlím a jsem zbytečně pesimistický, možná to někdo vidí optimističtěji. Připouštím tu možnost, ale i při letním sluníčku a sklence bílého vína, které mi obvykle zvedá náladu, se mi toto léto jeví nešťastným...

Někdo by mi nyní mohl namítnout, že bych měl mluvit i já optimističtěji, že bych měl vzbuzovat naději a zakončit nějak pozitivně. To souhlasím. Ale než tak učiním, podotknu, že jsme ve velkém

průseru a první krok, jak se z něj dostat, je připustit si to. Jinak se z průseru neheme. Takže mne za můj pesimismus nekritizujte...

A teď ta pozitivní část mého „poselství“. Volby mohou zamíchat kartami. Záměrně píší „mohou“, protože samozřejmě nemusejí. Pouze mohou. Záleží totiž na nás. My, národovci, volbám většinou nedůvěřujeme a po volebním podvodu v USA k tomu máme o důvod víc. Ale můžeme to alespoň zkusit. A když něco zkusit můžeme, pak musíme. Pokud existuje možnost, jak náš osud změnit, pak se o to musíme minimálně pokusit. Proto ty volby vezměme vážně. Nebo spíše ti, kteří k nim dosud nechodili. A těch, kteří ve volbách hlasují nohama (čili zůstanou doma a nikam nejdou), je právě mezi vlastenci hodně. Vlastenci totiž hodně rádi mluví a hodně rádi radí, hodně vlastenci na facebooku, ale když přijdou volby, zůstanou doma nebo zvolí Japonce. Ať se na mne nikdo nezlobí, ale tak to prostě je...

Pro ty, kdo faleš šikmých očí prohlédli, by mělo být rozhodování ve volbách letos jednodušší. Všichni ve vládě jsou grázlové a covidoví fašisté a všichni v parlamentní opozici jsou grázlové a covidoví fašisté. Nemusím snad vysvětlovat. Čest výjimkám. Proto můžeme letos opustit hloupou a podvodnou myšlenku „volby menšího zla“ a pojďme volit jen z těch stran, které slibují se s covidovým fašismem utkat a zničit ho.

I to bude letos jednodušší, protože namísto 13 vlasteneckých stran, které se o vaši přízeň ucházely před čtyřmi lety, můžete letos vybírat ze tří volebních bloků. Rozhodování je tak zase o kousek ulehčeno, protože se vlastenecké strany pro účely voleb sešikovaly do třech volebních souručenství.

Jaké bloky mám na mysli? Vezmu to abecedně, aby to bylo férové. Otevřeme Česko je první z nich. Trikolóra - Svobodní - Soukromníci je druhý z nich. Volný blok je třetí z nich. Abyste věděli, že se opravdu snažíme, prozradím, že mezi prvním a druhým blokem stále probíhají námluvy, protože víme, že společně budeme ještě silnější. A být silný je potřeba, když nás čeká tak rozhodující bitva. I kdyby ale námluvy nevyšly, pořád budete mít možnost volit ze tří bloků, které se stavějí proti covidovému fašismu. Proč byste z těchto tří měli volit právě ten náš, si řekneme zase příště.

Zakončím tedy tím, že když to vezmeme právě touto optikou, není ještě prohráno. Ještě jsme - my, obyčejní lidé - stále ve hře. Ještě stále můžeme svůj úděl změnit.

Tak vidíte. Na začátku jsem netušil, o čem psát, v prostředku svého nedělníku jsem byl až nakažlivě pesimistický a v závěru se s vámi loučím docela nadějeplně.

Ještě nás totiž na kolena nedostali. A když nejsme na kolenou, ještě jsme neprohráli. Příjemné léto, i když poněkud rozmarné...

Adam B. Bartoš, předseda Národní demokracie

Zdroj: narodnidemokracie